

złoty JUBILEUSZ

50 lat od rozpoczęcia budowy
kościoła parafialnego w Siechnicach

04/06/2023

PROGRAM OBCHODÓW JUBILEUSZU:

12:30 Msza Święta Dziękczynna
za dar naszej świątyni
oraz w intencji mieszkańców Parafii Siechnice

- Mszy przewodniczyć będzie Jego Ekscelencja
Ksiądz Arcybiskup Józef Kupny
Metropolita Wrocławski

14:00 (po Mszy Świętej)
Piknik w parafialnym ogrodzie
grupy parafialne wraz z miejscowymi duszpasterzami
zapraszają na wspólną agapę, jako wyraz wdzięczności
za miejsce kultu i radości ze wspólnoty skupiającej się
w naszej świątyni

- agapa przewidziana do g. 17:00

Parafia w Siechnicach, ul. Kościelna 4

**Historia Parafii p.w. Niepokalanego Serca NMP w
Siechnicach w pigułce.**

W wyniku rozstrzygnięć II wojny światowej 2 miliony Polaków – mieszkańców zajętych przez Sowiec ziem II Rzeczypospolitej musiało opuścić swoje domy i wyjechać na tzw. ziemie odzyskane. Do Siechnic pierwsi z nich przybyli w czerwcu 1945 roku. Miejscowość nie była zniszczona. Nie posiadała jednak parafii i świątyni. Zamieszkujący Siechnice Niemcy należeli: katolicy do parafii w Św. Katarzynie; protestanci do parafii w Sulimowie.

W dniu 20 sierpnia 1945 rok przybył do Świętej Katarzyny ks. Józef Garbicz. Natychmiast przystąpił do organizacji polskiej parafii. Ks. Józef Garbicz szybko zdał sobie sprawę z wielkości i znaczenia Siechnic. Mimo komunistycznych realiów kontynuował prace niemieckich katolików zmierzające do utworzenia parafii i budowy świątyni w tej miejscowości.

Już w 1947 roku rozpoczął odprawianie Mszy świętej w kaplicy na siechnickim cmentarzu. W 1959 roku oddelegował do Siechnic ks. Edwarda Wilka jako wikariusza-kooperatora, a w 1960 roku wybudował plebanie przy ul. 1 Maja w Siechnicach i uzyskał zgodę władz na odprawianie w niej Mszy świętej.

W maju 1963 r. , a więc 60 lat temu, złożone zostało pierwsze podanie do władz o zgodę na budowę kościoła w Siechnicach. Podanie to zostało załatwione odmownie jak wiele kolejnych.

Władze kościelne były jednak konsekwentne. W dniu 23 kwietnia 1965 erygowano w Siechnicach parafię pod wezwaniem Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Pierwszym jej administratorem został ks. Emil Pagacz, który natychmiast rozpoczął systematyczne zabiegi o pozwolenie na budowę.

Dały one odwrotny skutek: w grudniu 1967 r. władze przekazały plac pod budowę kościoła przy ul. Świerczewskiego (obecnie Piastów Śląskich) na budowę bloku mieszkalnego. Wnoszone odwołania i próby blokowania budowy nie zatrzymały jej.

Jednak determinacja mieszkańców zmusiła władze do ustępstw. W niedzielę 23 lutego 1971 roku ks. Emil Pagacz otrzymał pisemną zgodę na budowę kościoła w Siechnicach. Miesiąc później władze wyraziły zgodę na jego lokalizację na działce Szczepana Wiatrowskiego przy dzisiejszej ul. Kościelnej. **Była pierwszą zgodą na budowę kościoła na terenie Dolnego Śląska od czasów zakończenia II wojny światowej.**

Nie był to jednak koniec kłopotów. Kolejne składane od maja 1971 roku projekty świątyni były przez władze odrzucane.

Ostatecznie do rozpoczęcia budowy doprowadził ks. Stanisław Danicki nowo mianowany proboszcz w dniu 1 lipca 1971 roku.

Zbawiennym okazał się pomysł ogłoszenia wspólnie ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich konkursu na projekt kościoła. Zwyciężyła w nim bardzo nowoczesna jak na owe czasy praca młodego architekta inż. Tadeusza Szukały z Wrocławia.

Budowę rozpoczęto w dniu 13.08.1973 r. Inspektorem nadzoru został inż. Jakub Weissgärber z Wrocławia, a po jego śmierci inż. Witold Brożyna. Rolę majstrów pełnili parafianie: Władysław Kasprovicz i Piotr Rotte.

Główny ciężar budowy dźwigali parafianie. Codziennie na placu zatrudnienie miało 10-15 osób. W czasie największego nasilenia prac na placu budowy pracowało około 50 osób. Śmiało można stwierdzić, że w budowie świątyni wzięli udział wszyscy mieszkańcy Siechnic. Ogromna ich liczba uczestniczyła czynnie, jeszcze większa wspierała ją finansowo a wszyscy mieszkańcy modląc się w jej intencji.

Parafian w pracy wspierali liczni wierni spoza parafii, w tym kapłani, seminarzyści, studenci, młodzież z Niemiec. Pracujących odnotowywano w specjalnej księdze pamiątkowej.

Mimo determinacji mieszkańców trudności ciągle się piętrzyły zwłaszcza po 1976 roku, roku po wybuchu kryzysu gospodarczego.

Uroczystej konsekracji kościoła dokonał sufragan wrocławski ks. biskup Tadeusz Rybak w dniu 25.10.1981 r. Podczas obrzędu konsekracji, w ołtarzu głównym, ks. Biskup wmurował szkatułkę z relikwiami Św. Karola Lwangi męczennika z Ugandy wraz z odpowiednim dekretem w języku łacińskim. Zatem w Siechnicach stanął i został konsekrowany kościół pod wezwaniem

Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny z relikwiami św. Karola Lwangi z Ugandy.

Dnia 25.01.1984 r. autor projektu architekt Tadeusz Szukała odebrał na Jasnej Górze nagrodę przyznaną za dostosowanie funkcjonalne wnętrza kościoła do liturgii posoborowej, a szczególnie za twórcze i oryginalne rozwiązanie przestrzeni kościoła, będące przemyślaną realizacją jedności formy, konstrukcji i funkcji.

Zewnętrzny kształt kościoła w Siechnicach przypomina namiot w rozumieniu Przybytku Pańskiego (Wj. 26, 1-37). Jego architektura pomaga w głębszym przeżyciu słów Chrystusa „aby wszyscy stanowili jedno” (J, 17). Bardzo zwyczajnie brzmią słowa inż. arch. Tadeusza Szukały: „Przyjąłem zasadę jedności funkcji, konstrukcji i formy. Założyłem więc centralne położenie ołtarza, umieściłem go pośrodku świątyni, odwróciłem do wiernych, nawet ukształtowałem amfiteatralnie”.

Dziś w obliczu budowy w bezpośrednim sąsiedztwie rynku i ratusza zmuszeni jesteśmy do nowego spojrzenia na siechnicką świątynię. Z kościoła, który komuniści wyrzucili na obrzeża wsi, wolą Opaczności Bożej, mocą naszych umysłów, serc i naszej pracy znalazł się on w samym centrum miasta. Kościół i jego otoczenie przebudowaliśmy w taki sposób, aby wraz z rynkiem i ratuszem oraz położonym obok gimnazjum (obecnie SP nr 2) tworzyły jedną spójną całość.

Przebudowując otoczenie naszej świątyni i budując nowe centrum miasta, musimy wierzyć że wiara, wiedza i władza uzupełniają się, pozostają we wzajemnym szacunku i razem tworzą pomyślność mieszkańców naszej małej Ojczyzny.